

PÉK PÁL

Vesztőhely

1

*Csak a tükrök hallgatása
Falak mögött az a pont
hol az arca földre csattant
hol az álom elfogyott*

2

*Üszök csak mi falja egyre
vetését a roncs időnek
perc ahogy a veszőhelyen
bekerítik őt a léptek*

3

*Végül aki odalökte
és ragyogott bár benne
madárhullák közt az angyal
meggyalázott teste*

Így

*Aztán mégis visszanézett,
s látta már: az árny-alak
magából, ki nincs, a fénybe
forog majd, de sás alatt
iszap forrt a szem gödrébe,
s megértette, lét helyett
ébredléte csak egy álom,
és reggel lett, és este lett,
s nem tudta, hogy ki jön szembe,
ki az, akit elkerül,
csupán azt: egy idegen él
testében, s így menekül.*